

здійснення первинної і вторинної профілактики агресивної поведінки. З цією метою здійснюються профілактичні заходи, впроваджуються профілактичні програми та використовуються різноманітні форми та методи роботи з підлітками, схильними до проявів агресивної поведінки».

Безпалько О. В. [2, с. 134] поділяє профілактику з підлітками девіантної поведінки на декілька підходів: «...інформаційний підхід – це такий метод в ході якого, науково пізнаються об'єкти, процеси, згідно з яким в першу чергу виявляються і аналізуються інформаційні аспекти; поведінковий підхід – це підхід, в центрі уваги соціального педагога знаходиться поведінка підлітка».

Таким чином, проаналізувавши феномен девіантної поведінки особистості, можемо зробити висновок, що для запобігання девіації у суспільстві використовується соціально-педагогічна профілактика з дітьми девіантної поведінки, яка надає можливість інформувати та попереджувати погіршення стану.

1. Андреев Ю.С. (2011). *Агресивна поведінка підлітків: сутність, причини та види*. Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка № 20. Львів : ЛНУ. 231 с.
2. Безпалько О. В. (2003). *Соціальна педагогіка в схемах і таблицях*. К. : «Логос». 134 с.
3. Галагузова М.А. (2008). *Соціальна педагогіка: підручник для вузів*. Львів. 250 с.
4. Короленко Ц.П., Донських Т.А. (2010). *Сім шляхів до катастрофи: деструктивна поведінка в сучасному світі*. Новосибірськ. 146 с.
5. Паскаль О. В. (2011). *Технології соціально – педагогічної діяльності*. Навчальний посібник. Харків. 289 с.
6. Пічі В.М. (2013). *Все про соціальну роботу: навчальний енциклопедичний словник – довідник*. Львів: Новий Світ. 616 с.

ОСНОВИ МОДЕЛЮВАННЯ ФІЗКУЛЬТУРНО-СПОРТИВНОГО ВИХОВАННЯ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Геннадій Ярчук

*кандидат філософських наук, доцент
Ізмаїльський державний гуманітарний університет*

Студенти нового покоління – це головний орієнтир і резерв нашої країни. В даний час існує проблема погіршення здоров'я, фізичного розвитку і фізичної підготовленості студентів. У зв'язку з цим необхідне рішення проблеми організації фізкультурно-спортивного виховання, студентів не фізкультурно-спортивної спрямованості у ВНЗ за допомогою модернізації змісту предмета «Фізична культура» як дисципліни, спрямованої на підтримку здоров'я учнів, вдосконалення фізкультурно-спортивних знань і модернізації фізкультурно-спортивної діяльності учнів [4, 5].

Актуальність проблеми реалізації фізкультурно-спортивного виховання студентів і фізкультурно-спортивної діяльності у ВНЗ обумовлена значною роллю фізкультурно-спортивного виховання і спорту в розвитку сучасного суспільства на основі орієнтира на особливу необхідність активізації фізкультурно-спортивної діяльності для формування здорового способу життя населення і здорового способу життя молоді [3].

Дослідження спирається на наступні фундаментальні роботи: методологія і методи сучасної організації фізкультурно-спортивного виховання в освітніх організаціях (Ж. К. Холодов, В.А. Щеголев і ін.); роботи, присвячені проблемам реорганізації в різних напрямках фізкультурно-спортивного виховання (М. Я. Віленський, Ю. М. Миколаїв [2] та ін.); формування фізкультурно-спортивного виховання особистості (В. К. Бальсевич, Л. І. Лубишева [1] та ін.); дослідження впливу спортивної спеціалізації на розвиток особистісних якостей (А.В. Чесноков, С.М. Гордон, Є.П. Ільїн); праці про формування

Традиції та інновації в сучасній педагогічній діяльності: європейський вимір

професійно-прикладної фізичної культури засобами фізкультурно-спортивного виховання і спорту (Л.П. Матвеев, В. М. Наскалов, М.А. Петраков і ін.); докторські дослідження по провідних напрямках реалізації фізкультурно-спортивної діяльності в різних освітніх організаціях (С.С. Аганов, В.С. Макеєва, М.М. Малярчук, Р.С. Наговіцин, С.Г. Наговіцин, Т.В. Скоблікова, Г.М. Соловйов, В.В. Стає, І.С. Сирвачева, М.М. Чубаров, В.Г. Шилько і ін.).

Мета дослідження: виявити і обґрунтувати моделі реалізації фізкультурно-спортивного виховання в педагогічному вузі.

Завдання дослідження:

1. На основі аналізу напрямків фізичної культури і методологічних підходів змодельовати реалізацію фізкультурно-спортивного виховання в педагогічному вузі.

2. Науково обґрунтувати модельні основи реалізації фізкультурно-спортивного виховання у ВНЗ в контексті вивчення апробації фізкультурно-спортивної діяльності у студентів, що не вивчають дисципліни фізкультурно-спортивної спрямованості.

Наукова новизна дослідження:

В роботі визначені моделі фізкультурно-спортивного виховання: модель збереження здоров'я; індивідуально-диференційована; соціально-орієнтована та модель розвитку здоров'я.

Результати дослідження:

У дослідженні виявлено модельні основи реалізації фізкультурно-спортивного виховання учнів в контексті охоплення всіх істотних аспектів розв'язуваної проблеми:

1. Модель збереження здоров'я, спрямована на підтримку необхідного рівня фізкультурно-спортивного розвитку, здоров'я населення через ведення фізкультурного образу і стилю життя, формування фізкультурно-спортивного виховання особистості на основі впровадження інформаційних технологій. Увага приділяється студентам не фізкультурно-спортивної спрямованості в контексті цього напрямку акцентується на тому, які особистісні якості виробляються в процесі реалізації різних видів фізкультурно-спортивної діяльності.

2. Індивідуально-диференційована модель спрямована на збільшення загального рівня знань про фізичну культуру, валеологію, методи і форми організації самостійних занять фізичною культурою і спортом на основі інтерактивних технологій. Індивідуально-диференційована модель застосування фізичних вправ, ігор, загартовування в залежності від стану фізкультурно-спортивного здоров'я і фізкультурної освіченості, вимагає серйозного лікарського контролю, і в першу чергу правильного і своєчасного розподілу учнів на медичні групи для занять фізичною культурою.

3. Соціально-орієнтована модель спрямована на різнобічне виховання патріотизму, моральності і забезпечення наступності в здійсненні фізкультурно-спортивного виховання підростаючого покоління та задоволення фізкультурних потреб населення в умовах стрімкої зміни життя, збільшення темпів науково-технологічного прогресу на всіх рівнях сучасного соціуму, впровадження нових державних стандартів, активізацією соціальних змін.

4. Модель розвитку здоров'я орієнтована на диференційоване вдосконалення процесу розвитку фізичних якостей (швидкість, витривалість, гнучкість, сила, і спритність) в аспекті розробки фізкультурно-спортивного контенту, нетрадиційних фізкультурно-оздоровчих і спортивних методик, нових видів спорту та фізичних вправ, що відповідають сучасним запитам молоді, спрямованих на гуманізацію та індивідуалізацію навчально-оздоровчого процесу з урахуванням інновацій, творчості, ініціативи та інтересів студентів.

Основними напрямами дослідження виступають системний, діяльнісний, особистісно-орієнтований, компетентнісний і технологічний підходи; реалізація гуманістичної педагогіки і педагогіки інноваційного та інтерактивного навчання; науково і методично обґрунтованого управління процесом правильної організації процесу

Традиції та інновації в сучасній педагогічній діяльності: європейський вимір

фізкультурно-спортивного виховання, студентів не фізкультурно-спортивної спрямованості вищого навчального закладу; успішність дослідження досягається при дотриманні принципу культури-відповідності впливу, взаємозв'язки інтелектуального і діяльнісного складових фізкультурно-спортивної діяльності.

Ефективність дослідження буде досягатися при дотриманні наступних педагогічних умов: організація фізкультурного простору на основі інтеграції чотирьох взаємодоповнюючих і взаємопов'язаних підпросторів: освітнього, позанавчального, медіа та сімейного [4; 5].

У дослідженні використовувалися методи теоретичного дослідження: збір інформації, підбір матеріалу, логіко-змістовний аналіз фізкультурно-спортивної, психолого-педагогічної, анатомо-фізіологічної літератури і електронних ресурсів з проблеми дослідження, навчально-методичної та методологічної літератури з практичної реалізації методів, форм і елементів змісту фізкультурно-спортивного виховання сучасних фізкультурно-спортивних технологій в навчанні, синтез теоретичного та емпіричного матеріалу; методи емпіричного дослідження; методи математико-статистичної обробки отриманих експериментальних даних [6].

1 етап дослідження: дослідження організації занять фізичною культурою і фізкультурно-спортивної діяльності у студентів не фізкультурно-спортивної спрямованості у вищому навчальному закладі. Розроблялися, теоретично обґрунтовувалися основи навчання фізкультурно-спортивного виховання через детальне вивчення наукової літератури, різних методичних розробок, систематизацію фізкультурно-спортивних досліджень в області освітньо-виховної сфери і організації фізкультурно-спортивного виховання.

2 етап: проводиться експериментальна перевірка практичної реалізації моделей навчання фізкультурно-спортивного виховання на базі вищих навчальних закладах. Модель збереження здоров'я – реалізація фізкультурно-спортивного виховання поетапно впроваджується в зміст програми з фізичної культури зі студентами не фізкультурно-спортивної спрямованості, які мають ослаблене здоров'я, групи лікувальної фізичної культури, а також оздоровчі групи спортивного клубу та управління позанавчальної та соціальної діяльності університету «Стретчінг», «Дихальна гімнастика», «Скандинавська ходьба» і т.д. Модель розвитку здоров'я впроваджується в секції спортивних клубів інститутів: «Волейбол», «Баскетбол», «Легка атлетика», «Настільний теніс». Індивідуально-диференційована модель охоплює реалізацію фізкультурно-спортивного виховання на навчальних заняттях з дисципліни «Фізична культура», «Валеологія» зі студентами 1, 2 і 3 курсів навчання. Соціально-орієнтована модель реалізації фізкультурно-спортивного виховання впроваджується на навчальних заняттях з дисципліни «Фізична культура» зі студентами 4 курсів навчання, а саме по модулю «Професійно-прикладна фізична підготовка». У цей період активно здійснюється збір відгуків, рецензій, актів впровадження, методичних вказівок та зауважень пропозицій з допрацювання дослідження.

В результаті дослідження запропоновані, апробовані і науково обґрунтовані модельні основи щодо організації фізкультурно-спортивної діяльності у студентів не фізкультурно-спортивної спрямованості та проведення занять фізкультурно-спортивного виховання у ВНЗ, засновані на розробці модельних характеристик навчання фізичної культури.

Результати дослідження створюють нову методичну базу щодо реалізації фізкультурно-спортивного виховання фізкультурного та здорового способу життя молоді в умовах поширення інформаційних технологій і якісно змінюють сучасні уявлення з метою:

Традиції та інновації в сучасній педагогічній діяльності: європейський вимір

–своєчасного і якісного задоволення запитів суспільства в сфері масового фізкультурно-спортивного виховання і спорту з урахуванням потреб, інтересів, мотивацій і орієнтованих цільових аудиторій;

–популяризації фізкультурного образу і стилю життя серед різних соціальних та вікових груп населення.

–моніторингу та самоконтролю за результатами маркетингової фізкультурно-спортивної діяльності.

Результати наукової роботи створюють базу для модернізації фізкультурно-спортивної освітньо-виховної сфери в аспектах вдосконалення змісту, структури і моніторингу обов'язкової навчальної дисципліни «Фізична культура».

1. Лубишева Л. І. (1992). *Теоретико-методологічні та організаційні засади формування фізичного виховання студентів*. М. 58 с.

2. Миколаїв Ю. М. (1998). *Теретико-методологічні основи фізичного виховання напередодні ХХІ століття: монографія*. СПб.: СПбГАФК ім. П. Ф. Лесгафта. 217 с.

3. Наговіцин Р.С. (2014). *Моніторинг формування фізичного виховання студента у вузі*. Стандарти і моніторинг в освіті. № 3. С. 10-16.

4. Наговіцин Р.С. (2014). *Формування фізичного виховання особистості студента в педагогічному просторі гуманітарного вузу*. *AlmaMater*. № 10. С. 68-70.

5. Наговіцин Р.С. (2014). *Концептуальні засади формування фізичного виховання особистості студента на основі мобільного навчання*. Теорія і практика фізичного виховання. № 10. С. 11-14.

6. Неверкович С. Д., Аронова Т. В., Баймурзін А. Р. (2013). *Педагогіка фізичного виховання: підручник*. 2-е изд., Перераб. і доп. М: Академія. 368 с.